

Samtidig med, at denne Forhøielse af Tolden foreslaas, indeholder Lovforslaget den Bestemmelse for Vins Vedkommende, at Retten til Toldgodtgjørelse ved Udførsel fra Kreditoplæg bortfalder. Hvis denne Bestemmelse skulde blive vedtagen, da vil al Export-Forretning i Vine derved blive umuliggjort, da det maa anses for givet, at vi ikke ville være i Stand til at konkurrere med Udlandet, naar den eventuelle udenlandske Kjøber foruden sit eget Lands Indførselstold ogsaa skal betale Told til Danmark. Ligeledes ville vi blive afskaarne fra den Handel, vi hidtil have haft med fremmede Skibe, som anløbe Kjøbenhavn for at proviantere, idet det tør antages, at disse ville forsyne sig paa andre Steder, naar de ikke som hidtil kunne faae Varerne til usfortolbede Priser. At det skulde være muligt at skabe en transiterende Handel af nogen Betydning, anse vi for lidet sandsynligt, da Vin er en Vare af saa zart Natur, at den kræver stadigt Tilsyn og Pasning under dertil egne Lagringsforhold, hvilke, i hvert Tilfælde hidtil, kun ere tilstede i den Handlendes egne Oplagssteder. Ophævelsen af denne Ret begrundes af Regjeringen deri, at man frygter for, at den forhøiede Told kunde foranledige Misbrug af Retten; vi indse Nødvendigheden af denne Betragtning, men vi kunne ikke billige, at den Omstændighed, at der muligen kunde finde Misbrug Sted, skulde nødvendiggjøre Ophævelsen af bestaaende Forhold saaledes, at der derved griebes ødelæggende ind i en eksisterende legal Handel. Vi skjønne ikke rettere, end at det maa være Regjeringens Pligt ved sagkyndig Kontrol at sikre sig mod slige Misbrug istedetfor, at den foreslaar Bestemmelser, som ere skribende mod den frie Handels Principer.

Det er derfor med Betyrning, at vi have set Lovforslaget blive forelagt, og have vi tilladt os denne Henvendelse for at værgø om vore Handelsinteresser, og om vi end kunne føle Opfordring til at fremsøre flere Bemærkninger i Anledning af de foreslaaede Bestemmelser, saa skulle vi indskrænke os til ved Siden af denne Høveden af vore personlige Interesser at fremsøre nogle andre Bemærkninger, fremkomne ved Betragtninger fra andre Synspunkter.

En væsentlig Del af den Vin, som fortolbes her i Landet, er billigere Sorter, som finde Afsetning hos den jevnere Del af Befolkningen; det er vor Overbevisning, at denne Vare ikke vil kunne taale en Toldbeskatning, som vil andrage et Belyb, der i Størrelse nærmer sig til det, hvormed disse billige Viner ved Indkjøbet betales paa Produktionsstederne, og at deres Afsetning vil blive meget vanskeliggjort. Vi tro derfor, at den høitærede Finanzministers Beregning, at der af en 100 pCt. Forhøielse af de nu gjældende Afgifter skulde resultere den dobbelte Toldindtægt for Staten, vil være sig ikke at holde Stik; vi holde os tværtimod overbeviste om, at en saadan Forhøielse vilde have en saa betydelig Nebgang i Indførselen til Følge, at den paaregnete Toldindtægt langtfra vil naas, medens en stor Del Næringsdrivende samtidig ville se deres Handel betydelig indskrænket.

Endelig tillade vi os at henstille, om en Toldforhøielse for Vin maa anses for at være hensigtsmæssig, samtidig med, at der overveies, hvilke Skridt der bør gjøres for at hæmme den store Forbrug af Brændevin, og vi henviser i saa Henseende til den Rigsdagsgjæning, at Drukkenskab er Sjelden i de Egne, hvor Vin kan faas til en nogenlunde billig Pris.

Vi skulle indskrænke os til disse Bemærkninger, vedende den høie Rigsdag at tage dem under Overveielse; vi have valgt denne Maade at tilkjendegive vore Meninger paa, da vi savne et Organ, som kunde bringe os i Forbindelse med Regjeringen, hvilket vi ogsaa formode er Grunden til, at den Sagkundskab, som vi formene os at være i Besiddelse af, ikke er raadspurgt ved Lovforslagets Tilbliven.

Vor Henstilling til den høie Rigsdag er altsaa den, at, hvis Forhøielsen af Vintolden er nødvendig for at gennemføre andre Stattereformer, at denne Forhøielse da ikke kommer til at naae meget ud over de nu gjældende Afgifter ved Indførselen af Vin, saaledes at denne ikke bliver væsentlig hæmmet. Staten vil da beholde et meget vigtigt Statteobjekt, og vi ville undgaa den Fare, som truer vor Handel, hvilken Fare ogsaa er tilstede for en Del af vor Handel ved den foreslaaede Ophævelse af Toldgodtgjørelse ved Udførsel.

Kjøbenhavn i Januar 1882.

S. N. Amnighøll.

Hans Andersen.

Wm. Andersen & Co.

J. Anthony.

Charles Bagger.

J. Bauer.

N. C. Bendixen,
Firma: Bendixen & Co.

Wilhelm Bergh.

Berner-Belander.

Chr. W. F. Bestle.

G. L. Bestle.

Gottlieb Bonnesen.